

Silkeborg Flyveklubs gamle spil.

Ib Wienberg har skrevet følgende beretning om det gamle spil:

Spillet tilhørte Silkeborg Flyveklub og var bygget på et Chevrolet chassis fra en bus - omkring årgang midt i 30'erne - og som havde kørt på ruten Silkeborg - Ludvigsløst i sine bedste dage. Den oprindelige ide var vist, at i stedet for at anvende wirehenter, skulle spillet køre til startstedet, og wiren skulle fastgøres, så wiren blev rullet ud samtidigt med, at spillet kørte retur. Så der var ikke noget slid på wiren under udkørslen.

Spillet blev bygget af Michael Hansen som hovedkraft og for en del fusket på Dansk Automobil Byggeri i Silkeborg - nok i starten af 1950'erne. Bed enkelttromle med wirespoling, som i øvrigt fungerede uden vedligeholdelse eller ændringer i rigtig mange år.

Motor en en 8 cylinder Perless rækkemotor uden selvstarter, og det var en stor sag for os drenge ikke så meget over konfirmationsalderen, som i flere år betjente spillet, at starte dyret med håndsving.

Når eller dengang de alle var til stede, skulle der have været 80 heste i motoren.

Selvfølgelig manuel gearkasse og kobling. Der startes i tredje gear, køres tot ved at fire på koblingen og så fuld gas og koble til på samme tid - og fuld gas hele vejen, hvis "kunden" var en af de, som trak godt til. Motoren kunne trækkes helt i stå, hvis der blev trukket for meget.

En lille detalje er gashåndtaget, som var et mixerhåndtag eller noget lignende fra en Spitfire, Firefly eller noget i den retning. Det var uden tvivl organiseret i Karup. Og telefonen, der kom til senere i stedet for flagsignalering, er en felttelefon fra dengang, vi havde besøg af vor sydlige naboer.

Wiren var brugte slæbemålwirer, og den blev ikke udskiftet, før den var slidt fuldstændig op. Intet sprængstykke, ingen wireskærm og intet forfang. Kun et hjemmelavet ringsæt og det var alt.

Wirebrud - og dem var der mange af - blev samlet med "amerikanere", som var en simpel knude. Når spillet stod i den vestlige ende på Søholt, stod det klods op af vejen - som i den senere tid var og stadig er ringvejen nord om Silkeborg. Wiren faldt så ofte ud over vejen. Det var lidt heldigt, at der ikke skete andet en lidt ballade med biler, som fik wirespor hen over sig, og at vi af og til kunne spole wire ind lige bag biler eller cyklister uden at komme i uføre ved det, for ikke mindst ring-sættet slog ned med stor kraft.

Det var også heldigt, at vi ikke kom til at skade de tilskuere, som ofte stod omkring spillet, med wiren. Specielt, når der opstod wirebrud i starten af et optræk, kunne den løse wire ende sende nogle store sløjfer ind under spillet med meget høj fart. Forvognen sluttede sin tilværelse uden køler, som kunne holde vand og uden benzintank. Kørsel ud til den anden ende blev udført med en hjælper på skærmen med en stor cola fyldt med blå benzin. Han hældte så benzin i passende mængde direkte ned i karburatoren under kørslen. En stor cola passede til turen ud i den anden ende af pladsen, og så var motoren også gået så varm, at det var tid at stoppe.

På et senere tidspunkt- omkring 1960 - blev spilmotoren udskiftet med en 6 cylindret Bedford - stadig en benzinmotor - fra en Esso tankbil. Den var bedre i stand til at trække klubbens nye Lehrmeister op.

Spil og Bedfordmotor levede fint i Silkeborg Flyveklubs første år i Christianshede - vist til tæt op mod 1970.

Der var da bygget et nyt spil og det gamle spil skulle være reserve, men blev rippet for dele, og ladt i stikke så hurtigt, at reservefunktionen snart var omme. Det er måske Jalmer Nielsen (Jais), der sidder på stolen (eller måske Villy Kristoffersen, hvilket Ib W. senere har bekræftet. (OBH)) Dette er kun et udvalg af de gamle anekdoter, som kan fortælles om et gammelt spil og en sjov tid - uden EASA, JAR, SLV, LSD, EDB og så meget andet, der er kommet på mode siden da.